

Czytania postne Brewiarza Trydenckiego. Piątek w trzecim tygodniu Wlk. Postu | 1

Posłuchaj

()

Czas lektury: 3 minuty

Piątek w trzecim tygodniu Wielkiego Postu – Zwiastowanie NMP

Lekcja 1

Z proroka Izajasza

Iz 7:10-15

10 I przydał Pan mówić do Achaz, rzekąc:

11 Proś sobie znaku od Pana, Boga twego, w głębokość piekielną, albo na wysokość wzgórze.

12 I rzekł Achaz: Nie będę prosił i nie będę kusił Pana.

13 I rzekł: Słuchajcież tedy, domie Dawidów! Aza wam na tem mało, że się uprzykrzacie ludziom, iż się też uprzykrzacie Bogu mojemu?

14 Przetóż da wam sam Pan znamię. Oto, panna poczne i porodzi syna, i nazowią imię jego Emanuel.

15 Masło i miód jeść będzie, aby umiał odrzucać złe i obierać dobre.

V. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

R. Bogu niech będą dzięki.

R. Posłan jest Anioł Gabriel do Marji Panny, poślubionej Józefowi, głosząc jej słowo: a zlekła się Panna światła. Nie bój się, Maryo: albowiem znalazłaś łaskę u Pana:

* Oto poczniesz i porodzisz syna, a nazwan będzie Synem Najwyższego.

V. Da mu Pan Bóg stolicę Dawida, ojca jego, i będzie królował w domu Jakóbowym na wieki.

R. Oto poczniesz i porodzisz syna, a nazwan będzie Synem Najwyższego.

Lekcja 2

Iz 11:1-5

1 I wynidzie rószcza z korzenia Jessego, a kwiat z korzenia jego wyrośnie.

2 I odpocznie na nim Duch Pański, duch mądrości i rozumu, duch rady i mocy, duch umiejętności i bogobójności.

3 I napełni go duch bojaźni Pańskiej: nie według widzenia oczu sądzić będzie, ani według słyszenia uszu strofować będzie:

4 Ale będzie sądził w sprawiedliwości ubogie, i będzie strofował w prawości za cichymi na ziemi: i ubije ziemię różgą ust swoich, a duchem warg swoich zabije niebożnika.

5 I będzie sprawiedliwość pasem biodr jego, a wiara opasaniem nerek jego.

V. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

R. Bogu niech będą dzięki.

R. Zdrowaś Maryja, łaski pełna, Pan z tobą:

* Duch Święty zstąpi na cię, a moc Najwyższego zaćmi tobie. Przetóż i co się z ciebie narodzi święte, będzie nazwano Synem Bożym.

V. Jakóż się to stanie, gdyż męża nie znam? A Anioł odpowiedziawszy, rzekł jój.

R. Duch Święty zstąpi na cię, a moc Najwyższego zaćmi tobie. Przetóż i co się z ciebie narodzi święte, będzie nazwano Synem Bożym.

Lekcja 3

Iz 35:1-7

1 Rozraduje się pusta i bezdróżna, i rozweseli się pustynia i zakwitnie jako lilia.

2 Rodząc rodzić będzie, i rozraduje się, weseląc się i chwając: chwała Libanu dana jest jój, ozdoba Karmela i Saron: oni ujrzą chwałę Pańską i ozdobę Boga naszego.

3 Zmocnijcie ręce opadłe, a kolana zemdłałe posilcie.

4 Rzeczcie bojaźliwym: Zmocnijcie się a nie bójcie się: oto Bóg wasz przywiedzie pomstę odpłacenia: Bóg sam przyjdzie i zbawi was.

5 Tedy się otworzą oczy ślepych, i uszy głuchych będą otworzone.

6 Tedy wyskoczy chromy jako jeleń, i otworzony będzie język niemych; bo wyniknęły wody na puszczy i potoki w pustyni.

7 A która była sucha, będzie jeziorem, i pragnąca źródłami wód.

V. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

R. Bogu niech będą dzięki.

R. Przyjmij słowo, Panno Maryo, które ci od Pana przez Anioła przekazane jest: poczniesz i porodysz Boga i zarazem człowieka:

* Abyś zwana była błogosławioną między niewiastami.

V. Porodisz bowiem syna, a straty panieństwa nie ucierpisz: staniesz się brzemienną, a będziesz matką zawsze nietkniętą.

R. Abyś zwana była błogosławioną między niewiastami.

V. Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.

R. Abyś zwana była błogosławioną między niewiastami.

Lekcja 4

Kazanie świętego Leona Papieża

Kazanie 2 o Narodzeniu Pańskim

Bóg wszechmogący i dobrotliwy, którego natura jest dobroć, którego wola jest moc, którego dzieło jest miłosierdzie: zaraz skoro nas złość szatańska umorzyła jadem zazdrości swej, przejrzałe miłosierdzia swego lekarstwo na odnowienie ludzi zaraz od początku świata naznaczył, mówiąc wężowi, że nasienie białogłowskie być miało, które jadowitej głowy hardość mocą swą zetrzeć miało, to jest Chrystus w ciele przyjść

miął, Boga człowieka znacząc, który z panny narodziwszy się gwałtownika rodzaju ludzkiego nieskażonym urodzeniem swym miał potępić.

V. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

R. Bogu niech będą dzięki.

R. Oto, panna pocznie i porodzi syna, mówi Pan:

* I nazowią imie jego: Przedziwny, Bóg mocny.

V. Na stolicy Dawidowej i na królestwie jego siedzieć będzie na wieki.

R. I nazowią imie jego: Przedziwny, Bóg mocny.

Lekcja 5

Bo iż czart przechwalał się, iż człowiek zdradą jego oszukany, Boskie dary utracił i nieśmiertelności złupiony pod ciężki wyrok śmierci podpadł i że w mękach swych z towarzystwa grzesznika jakąś pociechę znalazł; Bóg też co na nim surową sprawiedliwość wyciągała przeciwko człowiekowi: którego w tak wielkiej czci stworzył był inakszem się stawiał. Aby Bóg który jest nieodmnienny, którego wola dobroci swej utracić nie może, pierwsze zrządzenie miłosierdzia swego, tajemnicę skrytą uścił: a człowiek diabelskiej chytryści złością wpędzony w grzech przeciw zamysłowi Boskiemu nie zginął.

V. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

R. Bogu niech będą dzięki.

R. Wynidzie roszczka z korzenia Jessego, a kwiat z korzenia jego wyrośnie:

* I będzie sprawiedliwość pasem biodr jego, a wiara opasaniami nerek jego.

V. I odpocznie na nim Duch Pański, duch mądrości i rozumu, duch rady i mocy.

R. I będzie sprawiedliwość pasem biodr jego, a wiara opasaniami nerek jego.

Lekcja 6

Gdy tedy czasy, najmilszy, następowały, które odkupieniu ludzkiemu naznaczone były. Na te niziny przyszedł Pan nasz Jezus Chrystus, z pałacu niebieskiego zstąpiwszy, achwały Ojcowskiej nie opuszczając, nowym porządkiem, nowym narodzeniem, urodził się. Nowym porządkiem, bo nie widomy w swych własnościach, widomy w naszych dolegliwościach, nieogarniony, chciał być ogarnionym: przed czasem będący, w czasie był się począł. Pan wszystkich postać niewolniczą, majestatu swego dostojeństwo zakrywszy przyjął: nie cierpiący Bóg, stał się cierpiącym człowiekiem i nieśmiertelny, prawu śmierci podleg raczył.

V. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

R. Bogu niech będą dzięki.

R. Święte a niezmazane panieństwo, które cię chwałami mam wystawiać nie wiem:

* Bo którego niebiosy ogarnąć nie mogły, tyś w swoim łonie nosić zasłużyła.

V. Błogosławionaś ty między niewiastami i błogosławiony owoc żywota twego.

R. Bo którego niebiosą ogarnąć nie mogły, tyś w swoim łonie nosić zasłużyła.

V. Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.

R. Bo którego niebiosą ogarnąć nie mogły, tyś w swoim łonie nosić zasłużyła.

Lekcja 7

Czytanie Ewangelii świętej według Łukasza

Łk 1:26-38

Onego czasu: Poślany jest Anioł Gabriel od Boga do miasta galilejskiego, które zwano Nazaret, do Panny poślubionej mężowi, któremu było na imię Józef, z domu Dawidowego, a imię Panny Maryja. I wszedłszy do Niej Anioł rzekł: «Bądź pozdrowiona, łaski pełna, Pan z Tobą, błogosławionaś Ty między niewiastami».

A Ona, gdy posłyszała, zatrwożyła się na słowa jego i rozważała, cóż by to było za pozdrowienie. I rzekł Jej Anioł: «Nie lękaj się, Maryjo, albowiem znalazłaś łaskę u Boga! Oto poczniesz w łonie i porodysz syna, i nadasz Mu imię Jezus. Ten będzie wielkim i Synem Najwyższego nazwany będzie. I da Mu Pan Bóg stolicę Dawida, ojca Jego i będzie królował nad domem Jakubowym na wieki, a królestwu Jego nie będzie końca».

A Maryja rzekła do Anioła: «Jakże się to stanie, skoro męża nie znam?» I odpowiadając Anioł rzekł Jej: «Duch Święty zstąpi na Ciebie i moc Najwyższego Cię zacieni. Przeto i co się z Ciebie narodzi święte, Synem Bożym będzie nazwane. A oto Elżbieta, krewna Twoja, i ona poczęła

dziecię w starości swojej, a jest to już szósty miesiąc dla tej, którą zowią niepłodną: bo nie masz nic niemożliwego u Boga». I rzekła Maryja: «Otom ja, służebnica Pańska, niechaj mi się stanie według słowa twego».

Homilia świętego Ambrożego, Biskupa

Księga 2. na Ewangelię św. Łukasza.

Ukryte są wprowadzić tajemnice Boże i – jak mówi Prorok – niezbyt łatwo może człowiek poznać zamysły Boga, jednakże z innych dzieł i nakazów Pana i Zbawiciela możemy poznać, iż były to bardzo ważne przyczyny, że na Matkę Pana ta była wybrana, która mężowi była poślubiona.

Dlaczego jednak przed ślubem nie poczęła? Może dlatego, aby nie mówiono, że poczęła z cudzołóstwa.

V. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

R. Bogu niech będą dzięki.

R. Radujcie się ze mną, wszyscy, którzy miłujecie Pana, bo gdy byłem maluczką, spodobałam się Najwyższemu,

* A z mego łona narodził się Bóg i Człowiek.

V. Błogosławioną zwać mnie będą wszystkie narody, gdyż Bóg wejrzał na swą pokorną służebnicę.

R. A z mego łona narodził się Bóg i Człowiek.

Lekcja 8

I wszedł do Niej Anioł. Ucz się o Dziewicy obyczajów: od Dziewicy ucz się skromności; ucz się od Dziewicy mówienia; ucz się tajemnicy. Dziewice mają to do siebie, iż wejście każdego mężczyzny trwogą je przejmuje i każde odezwanie się mężczyzny przejmuje je drżeniem. Niech się uczą niewiasty naśladować Ją w postanowieniu zachowania skromności. Sama była we wnętrzu domu, gdzie żaden mężczyzna nie mógł Jej zobaczyć; tylko Anioł mógł Ją znaleźć. Sama bez towarzystwa, sama bez świadka. Tam, gdzie żadne nieprzyzwoite słowo zgorszyć Jej nie mogło, Anioł Ją pozdrowia.

V. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

R. Bogu niech będą dzięki.

R. Raduj się, Panno Maryjo, wszystkie herezje samaś wytraciła, Tyś Archanioła Gabriela słowom uwierzyła,

* Gdyś jako Dziewica Boga i Człowieka zrodziła, a porodziwszy, Panno, panieństwa nie straciła.

V. Błogosławionaś, któraś uwierzyła, bo wypełniło się to, co ci oznajmiono od Pana.

R. Gdyś jako Dziewica Boga i Człowieka zrodziła, a porodziwszy, Panno, panieństwa nie straciła.

V. Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.

R. Gdyś jako Dziewica Boga i Człowieka zrodziła, a porodziwszy, Panno, panieństwa nie straciła.

Lekcja 9

Komemoracja ferii

Czytanie Ewangelii świętej według Jana

J 4:5-42

Onego czasu: Przybył Jezus do miasta samarytańskiego, zwanego Sychar, niedaleko posiadłości, którą dał Jakub Józefowi, synowi swemu. I tak dalej.

Homilia świętego Augustyna, Biskupa

Traktat 15. na Ewangelię wg św. Jana, w 1. połowie

Już się zaczynają tajemnice. Albowiem niedaremnie Jezus jest znużony, nie na próżno jest zmęczona Moc Boga. Niedaremnie bowiem się nuży Ten, przez którego znużeni się wzmacniają. Nie na próżno nuży się Ten, w którego nieobecności słabniemy, a wzmacniamy się, gdy jest obecny. Zmęczony więc Jezus, znużony podróżą, siada koło studni; siada zmęczony o szóstej godzinie. To wszystko coś oznacza, chce nam coś wskazać; zwraca naszą uwagę i zachęca nas, abyśmy pukali. On sam, który raczył nas do tego zachęcić, mówiąc: Kołaczcie, a będzie wam otworzone, i nam, i wam otworzy.

V. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

R. Bogu niech będą dzięki.

Modlitwy {z Sanktorału}

V. Panie, wysłuchaj modlitwy mojej.

R. A wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.

Módlmy się

Boże, który w żywocie Najświętszej Panny Marji za zwiastowaniem anielskiem Słowo swoje w ciało przyoblokłeś, daj, prosimy Cię, abyśmy wyznając ją prawdziwą Rodzicielką Bożą, Jej u Ciebie wstawiennictwa doznawali.

Przez tegoż naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna: który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

R. Amen.

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Oceń

Czytania postne Brewiarza Trydenckiego. Piątek w trzecim tygodniu Wlk. Postu | 13

Srednia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!